

[Socialministeren.]

munerne efter den 1. april 1970 kommer til at råde over et mere udbygget administrationsapparat og derved bedre bliver i stand til at løse de opgaver, der pålægges dem.

Kjær Rasmussen: Jeg vil gerne takke ministeren for et positivt svar. Jeg forstår, at ministeren erkender, at de nuværende bestemmelser er for vage. Jeg kan godt give ministeren ret i, at det må give problemer at føre et ordentligt tilsyn med disse forskellige institutioner, og derfor vil jeg da også gerne hviske ministeren et godt råd i øret. Den bedste kontrolforanstaltning ville jo være, om man krævede pædagogisk uddannet arbejdskraft på disse institutioner, og jeg vil derfor gerne spørge ministeren i et tillægsspørgsmål, om hun vil være med til at knæsette dette princip. Jeg tror, det er den eneste måde, man kan klare dette tilsynsproblem på, i hvert fald på effektiv måde, for som det går nu, og som det også er erkendt, kan det jo ikke passe, at folk med sadistiske tilbøjeligheder skal have lov til at oprette og drive feriekolonier. Jeg vil gerne lige understrege, at jeg også her taler principielt.

Socialministeren (Nathalie Lind): Jeg vil blot sige til hr. Kjær Rasmussen, at man nok skal være lidt forsigtig med at slutte fra et enkelt tilfælde, hvor man har fundet uheldige forhold, til samtlige private feriekolonier; der givet har gjort et stort arbejde for børns ferieophold.

Med hensyn til forslaget om, at man skulle stille absolut krav om pædagogisk uddannet medhjælp; vil jeg blot minde om, at det jo ikke blot er i feriekolonier; men også andre steder inden for det sociale område, vi i dag ikke råder over tilstrækkelig pædagogisk uddannet arbejdskraft, så jeg tror, vi her skal være realistiske og se, hvilke muligheder vi har for at undgå misbrug, undgå dårlig behandling af børnene i det omfang, denne sag måtte vise at det foreligger, og så sætte ind gennem tilsynsregler, således at vi i fremtiden undgår disse tilfælde.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Forhøjelse af grundbeløb).

(Lovforslaget (nr. 4) findes i tillæg A. sp. 275, fremsættelsen i tidenden sp. 97).

Formanden: Sammen med denne sag foretages de under punkterne 6-8 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om invalidepension m. v. (Forhøjelse af ydelse).

(Lovforslaget (nr. 5) findes i tillæg A. sp. 267, fremsættelsen i tidenden sp. 97).

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om pension og hjælp til enker m. fl. (Forhøjelse af grundbeløb).

(Lovforslaget (nr. 6) findes i tillæg A. sp. 305, fremsættelsen i tidenden sp. 97).

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om omsorg for invalidepensionister og folkepensionister. (Betaling for ophold på alderdomshjem og plejehjem).

(Lovforslaget (nr. 7) findes i tillæg A. sp. 289, fremsættelsen i tidenden sp. 97).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Bundvad: Der er efterhånden skabt tradition for, at regulering af arbejdsmarkedets lønninger efterfølges af en tilsvarende regulering af den sociale pension. Det skete også efter vedtagelsen af forårets lønoverenskomst, idet det efter forslag af socialministeren blev vedtaget med virkning fra 1. april 1969 at yde de sociale pensioner et midlertidigt tillæg på 35 kr. om måneden til ægtepar og 23 kr. til enlige. Det foreslås nu som ved tidligere lejligheder, at dette midlertidige tillæg indregnes i pensionernes grundbeløb, samtidig med at andet års løntillæg omsættes til et tillæg til pensionernes grundbeløb på 1,6 pct. af grundbeløbet eller 15 kr. pr. måned til ægtepar og 10 kr. til enlige. Samtidig foreslås en relativ forhøjelse af invaliditetsbeløb, erhvervsudgytighedsbeløb, bistands- og plejetillæg og invaliditetsydelse, og det kan vi støtte.

[Bundvad.]

Grundbeløbet forhøjes altså med henholdsvis 50 kr. og 33 kr. pr. måned fra 1. april 1970. Selv om det kan aflæses af lovforslaget, vil jeg gerne understrege, at der jo ikke her er tale om nye penge til pensionisterne, der meget let ved at høre om disse tal kommer til at spænde forventningerne for højt. Den reelle forhøjelse er på 15 kr. pr. måned for ægtepar og 10 kr. for enlige; resten udbetales allerede i form af det midlertidige tillæg.

Må jeg her erindre om, at mit parti i sidste folketingssamling stillede ændringsforslag om, at det midlertidige tillæg skulle være 14 kr. højere for ægtepar og 9 kr. højere for enlige end foreslået af ministeren, fordi vi fandt, at ministeren var gået pensionisterne for nær ved beregningen af tillæggets størrelse. Vi fik vore ændringsforslag stemt ned af regeringspartierne, men det ændrer ikke vor opfattelse, at pensionisterne får for lidt, så vi vil igen rejse spørgsmålet i udvalget.

I sidste samling rejste jeg spørgsmålet om at gøre det lettere for folkepensionister at tage ophold i udlandet og få deres pensioner med. Jeg kan i dag glæde mig over og takke socialministeren for forslaget om, at folkepensionister skal kunne få deres grundpension udbetalt i udlandet, såfremt vedkommende har opholdt sig her i landet de sidste 10 år før det fyldte 67. år og har dansk indfødsret. Det er for mig at se et godt forslag, som vi vil støtte. Vi vil dog gerne se lidt på de forbehold, ministeren har taget i de tilfælde, hvor der er sociale overenskomster med andre lande, og på, hvad ministeren vil bruge den foreslåede bemyndigelse til. Men det kan vi gøre i udvalget.

I lovforslag nr. 7 ser forslaget om betaling for ophold på alderdomshjem og plejehjem umiddelbart rigtigt ud. Det samme gør beregningen af de såkaldte lomme penge, og den foreslåede forhøjelse på 8 kr. pr. måned ud over de 4 kr. fra det midlertidige tillæg fra sidste år ser også rigtig ud. Det vil sige, at her giver man de pensionister, der bor på alderdomshjem og plejehjem, erstatning for momsforhøjelsen, og det var da godt, de også kom med. For mig er spørgsmålet bare, om de 6 kr., der er afsat til dækning, er tilstrækkeligt.

Jeg vil gerne give principiel tilslutning til

de 4 pensionslovsforslag, men som jeg har nævnt, har vi forskellige spørgsmål, vi ønsker behandlet i udvalget. Det gælder også det spørgsmål, som mit partis politiske ordfører, hr. Per Hækkerup, rejste under åbningsdebatten, hvorvidt pensionisterne får tilstrækkelig kompensation for bortfald af de tidligere gunstige skatteregler for pensionisterne. Efter de oplysninger, der efterhånden kommer frem om de kommende kommuneskatter landet over, synes det klart, at de 15-16 pct. i kommuneskat, der var regnet med ved fastsættelse af kompensationsbeløbet, var for lavt. Under åbningsdebatten gav finansministeren tilsagn om at ville forhandle om dette problem, og det tilsagn vil vi henvise til, når vi rejser sagen i udvalget. Jeg håber, at resultatet vil blive gunstigt for pensionisterne.

Clara Munk: De forslag om ændring i lovgivningen for folkepensionister, invalide- og enkepensionister samt omsorgsloven, der her skal behandles, er, som det allerede er sagt af hr. Bundvad, en kompensationslovgivning, der tager hensyn til overenskomsterne på arbejdsmarkedet, og den samme velvilje, hr. Bundvad udviste over for lovforslagene, kan jeg på den konservative folketingsgruppes vegne også tilsige.

Med hensyn til de enkelte lovforslag kan jeg ligesom hr. Bundvad understrege, at også jeg i foråret rejste spørgsmålet om pensionisters mulighed for at henleve deres år dér, hvor de selv ønsker det, i denne forbindelse i udlandet, og også jeg siger tak for socialministerens opfyldelse af tilsagnet om, at en pensionist skal kunne rejse til udlandet og bosætte sig dér og dog bevare sin danske folkepension. Vi synes i vor gruppe, at det er rimeligt og rigtigt, at man lader pensionister over 67 år umiddelbart omfatte af denne regel. Vi har jo fra 1. april 1970 den såkaldte fulde folkepension, og herefter skal vi ikke kontrollere hverken andre indtægtsmuligheder, helbred el. lign.

Med hensyn til forslaget om ændring af lov om invalidepension er vi også enig med socialministeren i de ændringer, der finder sted i de forskellige ydelser, sådan at vi her fastholder relationerne til pensionsgrundbeløbene.

Hvad angår omsorgslovens ændring, vil jeg ligesom hr. Bundvad udtrykke tilfreds-

[Clara Munk.]

hed med, at vi ved fastlæggelsen af beløbet til personlige fornødenheder ikke blot tager hensyn til arbejdsmarkedsudviklingen, men også giver kompensation for bortfald af persontilskud. Jeg vil dog gerne for egen regning sige, at det skal vel erkendes, at det var lidt af en fejltagelse, at plejehjemspatienter indgik i den gruppe, der skulle have udbetalt persontilskud, og derfor synes jeg, at selv om hr. Bundvad er skuffet på ét område, er der grund til at komplimentere socialministeren, fordi man retter denne fejltagelse på den måde, at man simpelt hen forhøjer rådighedsbeløbet for samtlige plejehjemsbeboere, sådan at de vil komme op på et beløb på 120 kr. om måneden.

Socialministeren rejser også her spørgsmålet om betaling for ophold, og jeg synes, at den forenkling, der nu sker i lovgivningen, er meget tiltalende. Nu bliver det sådan, at hvis man selv har indtægter, når man kommer på et plejehjem, eller kan skaffe sig indtægter, vil man altid selv beholde 40 pct. af disse indtægter; man betaler bortset fra den udbetalte offentlige pension 60 pct. af éns personlige indtægter. Og det gør man endda ikke, fordi socialministeren også her er så nydelig at sige, at det beløb, alle andre har til personlige fornødenheder, skal man også have ud over de 40 pct. af éns egen indtægt. Jeg synes, det er en enkel og klar regel, der gør, at folk, der ønsker at komme på plejehjem eller er nødt til det, kan få konkrete oplysninger om, hvorledes de så er stillet økonomisk.

Vi vil i den konservative folketingsgruppe være indstillet på en hurtig behandling også af hensyn til kommunernes administration, og vi mener altså, at lovændringerne, der her er foreslået, er hensigtsmæssige og gode.

Evan Jensen: De 4 lovforslag, vi her behandler, drejer sig jo om pensionisternes forhold. Der stilles forslag om, at de midlertidige tillæg til folke-, invalide- og enkepensionisterne, som vi vedtog i juni d. å., skal indregnes i pensionernes grundbeløb fra den 1. april 1970. Endvidere foreslås, at grundbeløbene forhøjes med 1,6 pct. som følge af arbejdsmarkedets overenskomsters virkning det andet år.

Der er også tale om visse forhøjelser inden for invalidepensionsloven og endelig

om en ændring for de mennesker, der opholder sig på alderdomshjem eller plejehjem. De får også forhøjet beløbet til personlige fornødenheder.

Vi kan fra venstres side anbefale disse 4 lovforslag og håber, at vi kan komme igennem med dem snart, således at de fornødne cirkulærer kan udsendes til kommunerne.

Må jeg gøre et par enkelte bemærkninger om specielle ting i lovforslagene, for det første om den ændring, der nu sker med hensyn til de økonomiske vilkår ved optagelse på alderdoms- eller plejehjem. Også vi kan med tilfredshed hilse den ændring, der nu sker, dels forhøjelsen af grundbeløbet, dels den forhøjelse, som følger af bortfald af persontilskuddet, endvidere den ændring, der sker med hensyn til betaling for ophold på hjem for folk, der har indtægt ved siden af pensionen, således at de nu højst kan komme til at betale 60 pct. af ikke-pensionsindtægten. Vi synes, det er et godt forslag, og kan anbefale det.

Det næste, jeg gerne vil omtale, er spørgsmålet om adgangen til at få pension i udlandet. Socialministeren har nu stillet det forslag, som ministeren bebudede allerede i sommer, da vi behandlede de midlertidige tillæg i folketingsudvalget. Også jeg hilser med tilfredshed dette forslag. Jeg er klar over, at der allerede findes muligheder for at oppebære pension i udlandet, og at de gældende bestemmelser er blevet administreret lempeligt fra ministeriets side, men nu sikres der alle pensionister, der er fyldt 67 år, og som har dansk indfødsret, forudsat de har haft fast bopæl her i landet fra deres 57. til deres 67. år, ret til at få deres pension udbetalt i udlandet. De begrænsninger, der findes, kan vi naturligvis diskutere i udvalget, men jeg synes, de ser rimelige ud. Det er en nydannelse vi her får, som er i pagt med udviklingen, hvor flere og flere bosætter sig i andre lande, f. eks. af familie- eller af helbredsmæssige grunde. At retten lovfæstes, er væsentligt for pensionisterne — det beror altså ikke længere på en bevilling, om de kan få deres folkepension udbetalt i udlandet — og for kommunerne og for socialministeriet opnås der en administrativ forenkling. Også dette hilser jeg med glæde og takker ministeren for forslaget, og jeg vil hermed anbefale, at vi snarest får disse lovforslag gjort færdige.

Valbak: Tidligere ordførere har været lovforslagene igennem hvad angår deres indhold; det skal jeg ikke gentage mere af, men knytte nogle korte kommentarer dertil og give vor stilling dertil.

Lovforslagene om ændring af folke-, invalide- og enkepensionslovene sigter for det første imod en forhøjelse af de sociale grundpensioner med den begrundelse, at pensionisterne som andre skal have del i velstandsudviklingen. Vi ved også fra tidligere, at grundlaget for beregningen her er de forbedringer for de lavtlønnede, som fandt sted her i foråret. Vi har også tidligere talt om, at dette er et noget ufuldkomment grundlag, men det er i dag det eneste, vi har, og vi fortrøster os til, at vi med kildeskatten får et nyttigt middel til at få et indiskutabelt velstandsreguleringsstal. Nu er det sådan, at indregningen i grundpensionerne ganske svarer til den praksis, der i nogle år har været indarbejdet, og derfor kan vi anbefale på dette punkt med tilføjelse af et fromt håb om, at vi snarest muligt måske kan få en forberedelse i gang til en indiskutabel og automatisk virkende velstandsregulerende faktor.

Det andet sigte, jeg vil omtale, har vi i lovforslaget om ændring af invalidepensionsloven. Der foreslås her en forhøjelse af de tillæg af forskellig art, som invalidepensionisterne får. Her er begrundelsen den samme som for grundpensionerne og beregningsgrundlaget også det samme. Vi har heller ikke noget andet grundlag her, men jeg har jo tidligere ved anden lejlighed her i salen forsøgt at sætte spørgsmålstejn ved, om denne metode til at regulere tillæggene nu også er saglig korrekt. Jeg ville tro, at en analyse her måske ville vise, at vi, hvis vi ud i al fremtid fortsætter med denne automatisk virkende regulering af tillæggene, vil komme til at forvride de økonomiske kår pensionsgrupperne imellem. Men vi har altså i dag ikke nogen analyse heraf, og vi har derfor heller ikke noget andet grundlag for regulering af tillæggene, så af disse grunde kan jeg på mit partis vegne også anbefale dette lovforslag og med de foreslåede beløb.

Endelig sigtes der med lovforslaget om ændring af loven om folkepension mod en udvidet adgang til folkepension for

personer, der tager varigt ophold i udlandet. Jeg vil ganske kort sige, at vi i mit parti er meget tilfreds med de regler, der er opstillet her. Vi har tidligere snakket om det også i udvalget, og vi mener, at det, der er kommet ud af dette her i ministerens forslag, ganske svarer til de forventninger, vi gjorde os på dette punkt, da vi sidst talte om det. Vi synes, der er tale om liberale regler, regler, som giver en ret, hvorved konkrete tilfælde afgøres uden ansøgning.

Vi skal altså også her anbefale, men hvis jeg må bruge lejligheden, vil jeg spørge: hvordan vil det komme til at gå med udlandspensionisternes skat i fremtiden? Vi får kildeskat 1. januar. Vil udlandspensionisterne komme til at betale skat til Danmark eller til udlandet? Hvis de kommer til at betale skat til Danmark, bliver det da alene af deres pension, eller bliver det af pensionen plus øvrige indtægter? Måske kan vi komme til at snakke om det i udvalget; i hvert fald ville jeg gerne have oplysning herom.

Så er der lovforslag nr. 7 om vilkår for ophold på plejehjem og alderdomshjem. Forslaget om en forhøjelse af de såkaldte lommepenge, i fremtiden det faste grundbeløb, har to begrundelser: velstandsregulering og kompensation for bortfald af persontilskud. Det kan jeg kort anbefale.

Endelig er der forslaget om ændring af betalingsreglerne. Vi er i vort parti tilfredse med det nye princip, der siger, at pensionen i fremtiden skal betragtes som en delvis betaling for opholdet i modsætning til tidligere. Vi kan godt se, at det ikke økonomisk får nogen praktisk betydning for den enkelte, men jeg tror, det i en række tilfælde kan få en vis psykologisk betydning. Vi er også enige i princippet om at fradrage 60 pct. af plejehjems- og alderdomshjemsanbragtes indtægter ud over pensionen, sådan at man altså her tager i anvendelse det princip, vi i foråret fastlagde for fradrag i invalidepensionisters erhvervs- og andre indkomster.

Detaljer kan vi se på i udvalget, men sammenfattende kan jeg sige, at vi kan anbefale samtlige forslag.

Kurt Brauer: Det er altid en behagelighed at komme på talerstolen efter hr. Valbak,

[Kurt Brauer.]

fordi han altid giver én anledning til at begynde sin tale heroppefra ret optimistisk. Jeg tænker på hr. Valbaks bemærkninger om automatikken, hvor han gjorde sig til talsmand for, at vi på et eller andet tidspunkt må have indbygget en helt automatisk indiskutabel regulering af de ydelser, som i dag er til behandling. Jeg skal tilslutte mig dette standpunkt. Dog ville jeg hellere have været lidt mere præcis. I stedet for ikke at sige noget bestemt om tidspunktet kunne jeg tænke mig at anbefale tidspunktet som værende nu. Vi tilsluttede os i sin tid påstanden om, at pensionisterne fik for lidt sidste gang, og at de i det hele taget får for lidt, og vi agter naturligvis ligesom socialdemokratiet at fastholde denne påstand og om nødvendigt omsætte et rimeligt krav i et ændringsforslag, som til sin tid kan komme til afstemning her i tinget.

I det sidste lovforslag, som er til behandling her, om omsorg for invalide- og folkepensionister, er der et problem, som jeg gerne vil nævne her — ikke fordi jeg venter at kunne få svar på det, og jeg nævner det med en lille smule nervøsitet. Det er det problem, der opstår, hvor en kommune har et geriatrisk center samme sted, som man bruger til at indlægge gamle syge mennesker på. Når man ligger på hospitalet, fordi der ikke er plads på et plejehjem, får man naturligvis sin pension udbetalt; alle hospitalspatienter får naturligvis deres indtægter, så længe de er i den uheldige situation at være nødt til at ligge på hospitalet. Overføres de derimod til et kommunalt plejehjem, ryger de ned på dette lommepegebeløb, vi taler om her. Det har været aktuelt i en kommune, og jeg vil håbe, at vi på en eller anden måde kan komme til at se på dette problem under udvalgsarbejdet.

I øvrigt skal jeg bare sige, at vi naturligvis støtter denne regulering; det er rimeligt, at der skal reguleres. Med hensyn til satsene forbeholder vi os vor stilling.

Socialministeren (Nathalie Lind): Jeg vil takke samtlige ordførere for den velvillige behandling af lovforslagene. Jeg håber, jeg må fortolke det sådan, at det også vil være muligt at få en hurtig udvalgsbehandling

gennemført. Det har jo betydning for kommunerne, at vi kan få disse lovforslag vedtaget inden 1. januar 1970, så man kan gå i gang med de nødvendige udregninger af pensionerne fra 1. april 1970.

Jeg er naturligvis villig til i folketingsudvalget at give de oplysninger, som blev efterlyst både af socialdemokratiets ordfører, hr. Bundvad, og fra anden side. Må jeg med hensyn til det spørgsmål, om pensionisterne har fået tilstrækkelig kompensation, ligesom socialdemokratiets ordfører henviser til finansministerens udtalelser; vi må vente med at tage endelig stilling, indtil vi har de nødvendige oplysninger om kommunernes beskatningsprocenter i 1970.

Med hensyn til spørgsmålet om at medtage folkepension til udlandet er jeg glad for, at der i samtlige partier er enighed om, at vi skal gå den foreslåede vej og gøre det til en egentlig ret; selv om vi har lempet administrationen i den sidste tid, er den hidtidige lovgivning sådan, at vi ikke kan gennemføre en administrativ ændring uden samtidig at ændre loven. Valget stod imellem, om vi skulle gennemføre det som en ret eller som en adgang til at ansøge herom, og vi valgte at gennemføre det som en ret. Jeg tror selv, at det er den rigtige vej, og derfor er jeg taknemlig for den tilslutning, der blev givet hertil.

Spørgsmålet om at finde det, der af flere ordførere blev kaldt et grundlag, således at man havde en indiskutabel, velstandsregulerende faktor — jeg tror, det var udtrykket — tror jeg vi kommer tilbage til ved behandlingen af det næste forslag. Men jeg vil allerede nu gerne sige til ordføreren for socialistisk folkeparti, at dette ikke er et spørgsmål om, hvilken vilje man har til det — for viljen har vi fra regeringens side — men hvilke faktiske oplysninger man har om indkomstudviklingen her i landet.

Endelig var der det geriatriske center og de perspektiver, der rejser sig dér ved mere fleksible anbringelser inden for et sådant center eller på plejehjem. Jeg er villig til med udvalget at overveje, om der er behov for, at vi ser nærmere på reglerne i omsorgslovens § 10, stk. 4. Vi skulle jo nødig kvæle de nye og gode initiativer på grund af, at vi havde for stive betalingsregler eller for

[Socialministeren.]

stive regler om, hvornår pensionen bortfaldt. Jeg er meget åben over for dette og er villig til at drøfte det med udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at de 4 lovforslag henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om gennemførelse af en pensionsreform. (Om forhøjelse og automatisk regulering af de offentlige pensioner (folkepension, invalidepension og enkepension) og om indførelse af en offentlig tillægspension) [af Bundvad m. fl.]

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. VII) findes i tillæg A. sp. 667, fremsættelsen i tidenden sp. 391).

Forslaget sættes til forhandling.

Socialministeren (Nathalie Lind): Det af hr. Bundvad m. fl. fremsatte forslag til folketingsbeslutning svarer, bortset fra et enkelt punkt, som jeg skal vende tilbage til, ganske til det socialdemokratiske forslag, vi drøftede her i tinget i december måned sidste år. De spørgsmål, som indgår i forslaget, var også medtaget i den forespørgsel, som fra socialdemokratisk side blev rettet til mig i januar i år, og som blev behandlet her i tinget den 30. januar. Jeg kan derfor i det store og hele henvise til, hvad jeg tidligere har sagt, og skal blot gøre nogle få bemærkninger til de enkelte punkter i forslaget.

Som jeg nævnte, adskiller det nu foreliggende forslag sig fra det tidligere fremsatte på et enkelt punkt, idet forslaget om en ændring af fradragsreglerne i de sociale pensionslove er gledet ud, da dette spørgsmål jo har fundet sin løsning ved de af tinget i juni i år vedtagne ændringer, hvor igennem der blev opnået en betydelig forenkling og lempelse af fradragsreglerne.

Det foreliggende forslag falder i øvrigt som sidst i to afsnit, idet der foreslås dels en række ændringer i den gældende pensionslovgivning, hvoraf vi allerede under behandlingen af den forrige sag berørte nogle, dels indførelse af en offentlig tillægspensionsordning.

Det første punkt i forslaget om ændringer i de gældende regler drejer sig om ajourføring af pensionerne på grundlag af lønudviklingen. Jeg må her henvise til de beregninger, jeg tidligere har nævnt i tinget, og kan blot til supplerende oplyse, at folkepensionen for et ægtepar i 1968 androg 44,4 pct. af den gennemsnitlige arbejds løn imod 44,2 pct. og 44,1 pct. i henholdsvis 1958 og 1967. Foretages sammenligningen — hvad der giver et rigtigere grundlag — ved at sammenholde pensionsindtægten med en arbejdsindtægt efter fradrag af betalt skat, bliver resultatet, at pensionsindtægten i 1958 svarer til 53,7 pct., i 1967 til 56,9 pct. og i 1968 også til 56,9 pct. af nettoindkomsten for en lønarbejder. Jeg mener derfor at kunne fastslå, at pensionerne er blevet forhøjet i takt med lønudviklingen på arbejdsmarkedet.

Det næste punkt angår en automatisk regulering af pensionerne, netop det, vi berørte før. Her skal jeg blot føje til, at de praktiske muligheder for at indføre en sådan regulering er afhængige af, om man hurtigere end nu kan fremskaffe de nødvendige statistiske oplysninger. Jeg håber, at gennemførelsen af kildekatteordningen vil give os bedre muligheder i så henseende, og som jeg sagde her i tinget i juni måned, da vi havde forslaget om de midlertidige tillæg til anden behandling, vil jeg nøje følge udviklingen på dette område og, når den nød-